

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : (10/236)28Şub. Giriş : 17.45

Tarih : 15/10/2012

Grup : Birsen

Sayfa :1

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 12.00

BAŞKAN: Nimet BAŞ (İstanbul)

-----0-----

BAŞKAN – Değerli milletvekillerimiz, Sayın Kaya; Komisyonumuza hoş geldiniz. Öncelikle davetimizi kabul edip bu konuda bilgi vermek üzere burada bulunduğunuz için ben bütün arkadaşlarımıza teşekkür ediyorum.

Bildiğiniz gibi Türkiye Büyük Millet Meclisi araştırma Komisyonumuzun Darbe ve Muhtıraları Araştırma Komisyonu olarak bilinen Komisyonumuzun, görevi itibarıyla ülkemizde gerçekleşen tüm darbeler ve muhtıralarla demokrasiyi işlevsiz kılan, kesintiye uğratan tüm süreçlerin boyutlarıyla araştırılarak incelenmesi ve alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla kurulmuştur ve tüm boyutlarını kapsayan bu araştırmada elbette siyasi, hukuki, ekonomik, sosyal, psikolojik, iç bağlantılar ve medya alanlarında inceleme konularımızı oluşturuyoruz.

Bu alanda üç ayrı alt komisyon oluşturduk. Bunlardan bir tanesi 1960 darbesi ve 71 muhtırasını içeriyor. Bir diğeri 1980 darbesini içeriyor ve son darbe dediğimiz dönem 28 Şubat'ı içeren 27 Nisan'a kadar giden tarih aralığı daha geniş olan 93-94'ten 2007'ye kadar ele aldığımız olağanüstü dönemi inceliyoruz. Bunu incelerken araştırma komisyonlarının görevi sınırları çerçevesi içerisinde İç Tüzük'e uygun bir şekilde yargısal bir faaliyet anlamına gelmeyecek şekilde bilgi edinmeye çalışıyoruz. Herhangi bir soruşturma komisyonu vazifemiz olmadığı gibi sorgulama da yapmıyoruz.

Bu hatırlatmaları yaptıktan sonra ben Alt Komisyon Başkanımı tanıtarak söze başlıyorum: Yaşar Karayel Bey, AK PARTİ Kayseri Milletvekili Alt Komisyon Başkanı, Mehmet Şeker Bey, Cumhuriyet Halk Partisi Gaziantep Milletvekili, Feyzullah Kıyıklık Bey, AK PARTİ İstanbul Milletvekili.

Öncelikle gelen tüm konuklarımıza bu hususu, davet ettiğimiz neden, sizin o dönemde bir medya sahibi olmanız ve 28 Şubat dönemini bize genel bir değerlendirme yapmak istemeniz durumunda bir söz veriyorum, onunla başlıyorsunuz ve kısa bir özgeçmişinizi tanıtarak daha sonra da somut sorulara geçiyoruz, çalışma yöntemimiz böyle, genel bir değerlendirme yapmak üzere sözü size bırakıyorum.

Buyurun Sayın Kaya.

ALAATTİN KAYA – Çok teşekkür ediyorum. İnşallah faaliyetlerinizin de memleketin hayrına olan şeylerini görürüz.

Özgeçmişten bahsettiniz, oradan mı başlayayım, değerlendirme mi?

BAŞKAN – Evet, kısa bir özgeçmiş.

ALAATTİN KAYA – 1950 Ankara doğumluyum, çocukluğumdan beri gazetecilikle iştigal ediyorum yani ilk dönemlerden itibaren. Zaman gazetesine gelmeden evvel Selam isminde bir haftalık gazete çıkarttım. Zaman gazetesinde ise hem kuruculuğunu yaptım hem de on beş yıl imtiyaz sahipliğini yaptım. Daha sonraki dönemlerde Star gazetesini ortaklaşa bir arkadaşımızla beraber aldım, bir sene kadar da beraber olduk, daha sonra da onu devrettim. Şimdi Ankara menşeli Belde isminde bir gazete çıkartıyorum. Kısaca söyleyebileceklerimi bunlar.

28 Şubat'a rastlamamakla beraber elimdeki bir belgeyle başlamak istiyorum ve somut şeyler söylemek isteyeceğim.

BAŞKAN – Mümkünse.

ALAATTİN KAYA – Çünkü fikirlerimizi zaten gazete sütunlarında arkadaşlarımız yeterince anlatıyorlar, söylüyorlar. Bilmiyorum usulünüze uygun olacak mı?

Ben Karadayı Paşa'nın Kara Kuvvetleri Komutanlığında görev yaptığı süre içinde altında imzası bulunan bir yazısından bahsedeceğim, oradan başlayacağım ki kısaca hemen vermiş olayım bunu diye. Benim o gün gazete sahipliği yaptığım Zaman gazetesinin okuyucularından aşırı derecede askerî okullara bizim çocuklarımız alınmıyor dediklerini duyuyordum. O arada elime bu belge geçti. Bu belgenin altında Kara Kuvvetleri Komutanı Karadayı'nın imzası var. Bu imzalı belgeyi bana getirenlerden sonra ben Genelkurmay'a bir yazı yazdım Kara Kuvvetlerine, böyle bir duyum alıyorum nedir diye. "Yoktur." diye cevap verdiler bana "Böyle bir şey olur mu?" dediler, ben olan belgeyi Sayın Başkanımıza takdim ettim, arkadaşlarımız da inceleyebilirler; kayıtlara geçmesi açısından önemli buluyorum bunu.

BAŞKAN – Evet çok önemli.

ALAATTİN KAYA – Karadayı'nın dönemi zannederim o dönemdeki faaliyetlerine girmiyor ama diğer taraftan bu konuda bir düşüncem var: Hep konuşurken insanlar şeyden bahsediyorlar; bu konuda hep önemli önde bulunan generallerden bahsediyorlar, ben tersine bu süreçte önde bulunan generallerin ötesinde ve hâlen de yürüyen bir çarkın olduğuna inanıyorum. Bu önde bulunan generallerin aldatıldığının iki örneğini vereceğim şimdi Komisyonumuza bu düşüncemi pekiştiren:

Bu alftarda olmasına rağmen üstlerine yanlış bilgi vererek onları yönlendirerek fevkalade memlekete sıkıntı yaratacak davranışların iki örneği: Birincisi Tolon Paşa, Genel Sekreter olduğu döneme ait. Bizi Genelkurmay, gazete sahipleri olarak Doğu'ya götürdü, gazete sahiplerinin insafa gelmesini sağlayan bir görüntü gösterelim, PKK şöyle yapıyor, askerimiz böyle çalışıyor biraz daha yayınlarınıza dikkat edin anlamı taşıyordu, iyi de bir geziydi. Tolon Paşa orada Yaşar Bükükantı'ya da görev devredecekti. Bu arada hem devir teslimin gerçekleşeceği bir tanışma toplantısı gibiydi bu gidişimiz aynı zamanda fırsattan istifade sohbetler ediyorduk. Bana yeteri kadar, eskisi kadar ordudan atılmaların olmadığını ifade etti. Biliyorsunuz çeşitli dönemlerde hep ordudan atılmalar gündemimize girmiştir. Bundan bahsetti ve "Artık, ben bazı paşalarımızın genç çocukların atıldığı zaman ağladıklarını biliyorum." dedi. Böyle bir ifade kullandı, arkasından da bizatihi yaşadığı bir olayı anlattı:

Yaşadığı olay, Kıbrıs'taki görev sırasında bir yüzbaşı, emrindeki yüzbaşı, bir caminin müezzininin kızını istiyor ve Paşa da aracılık ediyor ve bu kızı alıyorlar ve hanımefendi de Tolon Paşa'nın Hanımı da bir bilezik alıyor gelsin elimi öptüğü zaman veya taksın istiyor fakat arkadaşımız bu kimse yüzbaşı hanımını getirmek istemiyor, kendi düşünceleri itibarıyla böyle

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyona : (10/236)28Şub. Giriş : 17.45

Tarih : 15/10/2012

Grup : Birsen

Sayfa :2

uygun görüyor. Bunu başlangıç noktası olarak bana anlattıktan sonra "Bu arkadaşı Genelkurmay'a aldık daha sonra." dedi. "Çok enteresan şeyler yaptı bir örnek vereyim sana dedi, makamında namaz kılıyordu ve biz bir daha ki hafta bu arkadaşın atıyoruz ama bunun dosyasını senin görmeni istiyorum." dedi. Paşam dedim benim özel dosyaları görmem gerekmiyor, siz yaptığınız ve bu noktaya gelmişse bir bildiğiniz vardır dedim edepli davranmaya çalıştım, çok ısrar etti, "Ankara'ya geldiğin zaman bir çayımı kahvem içeceksin, geleceksin." dedi. Biz Ankara'ya geldik Sayın Paşa'nın kahvesini içtik, çayını içtik epey sohbet ettik, birisine telefon açtı kim olduğunu bilmiyorum. Dedi ki "Filancanın dosyasını istiyorum", o filancanın dosyası gelmedi, bir süre bekliyoruz, gelmedi tekrar telefon açtığı zaman bir albay geldi kim olduğunu bilmiyorum, selam verdi size o dosyayı getiremiyorum Komutanım dedi ve geriye gitti. Yani Hurşit Tolon'un o gün kalp krizi geçireceğinden korktum. Gelen albay; Doğu Silahçılığı'ydu. Alt makamda olan bir zat bir tümgenerale "Ben size bu dosyayı getiremeyeceğim deme cesaretini gösterebiliyordu." Şu anda Doğu Silahçılığı ne yapar? Bilmiyorum. Nasıl bir hayat sürer? Onu da bilmiyorum ama bu benim için çok önemli bir hadise.

İkincisi daha enteresan: Sahibi bulunduğum gazete mensupları akredite sorunu yaşıyor. Uzun yıllar bunu hep duyduk daha yeni yeni düzelmeler meydana geldi. Bu akredite olayından dolayı canım yanıyor ve bir fırsatını bulup da bunu yetkililerle paylaşmak istiyorum. Dönemin Devlet Bakanı Işıl Saygın Hanımefendi, onunla bir sohbet sırasında Çevik Bir'in kendisinin mahalleden arkadaşı olduğunu -bunu Komisyonunuzda da dile getirildiği için bunu söylemek istiyorum Ertuğrul Özkök de bunu bana affen söylemiş ben de kendi cephemden bunu duyurmak istiyorum- neticede Işıl Saygın Hanımefendiyle beraber Genelkurmay'a gittik, konumuz Zaman gazetesinin akredite edilmesi. Ama o günün şartlarında Sayın Gülen, aşırı derecede baskılar nedeniyle artık bunaldığını, bu kadar sıkıntının altında kalamayacağını biz devletimiz için bir şeyler yapmaya çalışıyoruz insanlar bizi anlamadılar, biz bu okulları devletimize devredelim, bu olay burada kapansın dediler. Bu anlamda benim Genelkurmay'a gittiğim gün aynı zamanda Hürriyet'in manşetinde "Gülen okulları devrediyor" başlığı çıktı.

Bizim ziyaret amacımız Sayın Çevik Bir'e her ne kadar gazetemizin akredite edilme sorununu aşmak olmasına rağmen başlangıç noktamız okullar oldu. Okulları devir hadisesini bana anlattığı zaman "Sabahtan beri karargâhın bir numaralı gündem maddesi okulların kaçta alacağımızın hesap edilmesidir." dedi. Ben çok şaşırardım dedim yani bunu vermek isteyenler ceketleriyle beraber verecekler, ben öyle hissediyorum siz bu para işini nereden çıkarttınız, böyle bir şeyi nasıl düşünebilirsiniz. İnanamadı, oturmuşlar uzun uzadıya maddi hesaplar yapmışlar bu okulları kaçta alırsın filan diye. Fakat Işıl Saygın Hanım, orada tarihî bir şey söyledi. "Paşam siz bu okulları alıp, bu kadar gözde okulları, başarılı okulları alıp ne yapacaksınız? Eğer kapatacaksınız bu insanlar sizi kahrederler eğer bu okulları devam ettirmeyi düşünüyorsanız o zaman da buyurun millî eğitimin bir sürü okulları var, onlarla niye uğraşmıyorsunuz?" Dedi ve biz o gün gayet samimi sözlerle yolumuza devam ederken bir saati aşkın bir süreden sonra kör dövüşü içinde olduğumuzu ifadesini kullandı, sanki iyi bir noktaya geldiğimizi ve ilk yapılacak geziye de Fehmi Kuru'yu davet edeceklerini ifade ettiler ve akabinde de tam ayrılacağım sırada da "Ama üzüleceğin bir şey söyleyeceğim." dedi. Ben de şaşırardım ne söyleyecek acaba diye? "Zaman gazetesini ilgili yedi tane suç duyurusu var." dedi. Şaşırardım zaten Zaman gazetesi bu konuda akredite olmanın ötesinde suç işleyecek kadar ordusuyla ters düşecek bir yapıya sahip değil, böyle bir şey yapması mümkün değil. Birisine telefon açtı, telefon açtığı şahsa sordu: "Kaç tane suç duyurusu var?" "Yedi Komutanım." dedi. "Dosyayı getir." dedi, biz bir süre daha sohbet ettik ama dosya gelmedi, biz tam çıktık artık unuttuk dosyayı filan ama Çevik Bir unutmadı anlaşılabilir, kapıda karşıda telefonla görüştüğü şahsı görünce "Ne oldu Kaya'nın dosyası?" "Efendim ben kendisine gönderiyim." dedi. Biz çıktık gittik. Nasıl olsa gönderecek diye aradan yarım saat geçti Fatih Çekirge arıyor: Ağabey suç dosyanı aldın mı? Valla Fatih, sen de bil, sana bunu söyleyenlerden bilsinler, Zaman'ın suç yapacağı hiçbir şey olmamıştır, çok berbat bir şey, yanlış bir hadise. Bir saat sonra Ertuğrul Özkök aradı, Özkasnak beni aradı, sakın Kaya'nın Genelkurmay'a gelişini haber yapmayınız dedi. Çok canım sıkıldı yani bana dosya verecekler arkasından da ona buna duyuruyorlar ve böyle bir uygulama getiriyorlar. Bu albay, bana dosya verecek albay da Halkla İlişkiler Daire Başkanı Hüsnü Dağ. Eski Yön sanıklarından, sonra öğreniyorum hadiseyi.

Bundan daha önemli bir hadiseyi vereyim, çok önemli.

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – Ne sanıklarından?

ALAATTİN KAYA – Yön davası sanıklarından.

Şimdi, akşamüstü ben bu albaya telefon açtım, dedim ki "Bana dosyayı göndermediniz, arkasından da gazetecilerle benimle ilgili mevzuları paylaşıyorsunuz. Bu çok yanlış bir hareket, biz özel bir görüşme yapmışız, niçin bunu yaptınız?" dedim. "Olur, olur, bunlar mesele değil." dedi. Böyle çok tuhaf bir ifade kullandı, arkasından da şunu söyledi, gayet cesur bir ifade, cesur mantık. Dedi ki "Tabii, siz kırmızı halılardan geçtiniz, geldiniz." Yanımda devlet bakanı olduğu için, tabii, hâliyle Genelkurmay'a girerken benim de başka kapıdan girecek hâlim yok, beraber girdik. "Sizin burada dostlarınız var, bu dostlar çok seviniyorlar, bayram ediyorlar. Bir de düşmanlarınız var, onlar da size olan düşmanlıklarını iki katına çıkarttılar." dedi. Çok canım sıkıldı. Cüreti artıran bir konuşma. "Ben size gönderirim." dedi.

Ertesi gün Fehmi Kuru'yu yapılacak bir geziden dolayı davet yapıldığı hâlde götürmediler. Paşa'nın yanımda talimat vermesine rağmen götürmediler. Bayağı rahatsız oldum, o gezinin bitimini bekledim, iki satır yazı yazdım Çevik Bir'e, "Sayın Paşa, benim dosyam hâlen gelmedi, talimatınıza rağmen Fehmi Kuru da geziye götürülmedi." diye. Bir yarım saat kadar sonra yine aynı albay beni aradı, "Siz Paşa'ya ne dediniz?" "Valla, onu Paşa'nıza soracaksınız, bana soracağınız bir şey değil." dedim. "Birisini gönderin de dosyanızı vereyim." dedi. Şu anda Samanyolu'nun başında bulunan arkadaşımız Ankara temsilcisiydi o zaman, ben onu gönderdim, dosyayı aldı getirdi. Dosyayı Sayın Başkanımıza takdim ettim, dosya bu.

Dosya öyle enteresan bir dosya ki yazının başında şöyle bir başlık var, 1'inci sayfasında, diyor ki "Zaman Gazetesinin Suç Duyurusu Açısından Değerlendirilmesi. 1 Ocak 1997-1 Ocak 1998. Yapılan suç duyuru adedi 5'tir." Yani 7 olarak ifade edilen şey 5'e düştü.

Ondan sonra ben Çevik Bir'e gönderdiğim yazıyı da koydum dosyaya, ama burada kısaca bir özetini yapacağım. Dosyada bunlar var.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : (10/236)28Şub. Giriş : 17.45

Tarih : 15/10/2012

Grup : Birsen

Sayfa :3

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – Biz de alabilir miyiz dosyayı.

ALAATTİN KAYA – Ben herkese verecektim ama sonra dedim ki insanları meşgul eder miyiz diye, ben çıkarken bırakabilirim de.

BAŞKAN – Yok, yok, biz arkadaşlara çoğaltır veririz.

ALAATTİN KAYA – Şimdi, dosya çok enteresan.

Çevik Bir'e yazdığım yazıda da bunu yazdım. Birincisi, Hasan Celal Güzel Bey'in bir beyanı 5 gazetede çıkmış, bizde de çıkmış, fakat bizimki çok kibar çıkmış. Yani o biraz yüksekte söylemişse bile biz usulüne uygun hâlde yazmışız, en masum bizimki. Hasan Celal Güzel hakkında suç duyurusunda bulunmuşlar, ama benim dosyama koymuşlar.

Rahmetli Muhsin Yazıcıoğlu'yla ilgili, bir beyanından dolayı yine aynı şekilde benim dosyama koymuşlar.

Orhan Kavuncu o günlerde milletvekiliydi, Muhsin Yazıcıoğlu Bey'in partisinde, onu da bizim dosyamıza koymuşlar, etti üç.

Dördüncüsü çok önemli, dördüncüsü Doğu Perinçek Aydınlik dergisinde devamlı diyor ki: "Ben bütün bilgileri paşalardan alıyorum." Biz de manşet çekmişiz, demişiz ki "Kardeşim, bu adam doğru mu söylüyor? Yani paşalar mı veriyor bu adamlara bu bilgileri?" diye. Genelkurmay bize yazı yazıyor "Hayır, bu adam yalan söylüyor." diyor. Biz onu manşetimize taşıyoruz, onun hakkında suç duyurusunda bulunuyor, onu da benim dosyama koyuyor. Etti dört.

Beşincisi ise Akit gazetesinde çıkan bir yazı, onu da benim dosyama koyuyor, ama 7'ye tamamlayamıyor, 5'te kalıyor.

Çok enteresan buldum, Fatih Çekirge'yi aradım, "Gel, seninle bir şey paylaşacağım." dedim. Geldi, çok kötü laflar etti, "Bu kadar da terbiyesizlik olmaz." Ben terbiyesizlik olarak geçiyorum hadiseyi.

Ben oturdum Çevik Bir'e, şu mektubu yazdım, onu da dosyaya koydum, çok vaktinizi almak istemiyorum ki daha fazla şey söyleyebileyim diye ve mektubun sonunda şunu söyledim: "Sizin aldatıldığınızı anladım, çok samimi ifadelerle söylediniz bana bu hadiseyi." Zaman'ın 7 tane suç duyurusu olduğunu, gayet samimiydi çünkü ve ısrarla üzerinde duruyordu, gidelim ve gösterelim diye. "Ben size inandım. O gün bana kör dövüşü içinde olduğumuzu ifade etmişsiniz. Ben hâlen kandırıldığımız ifadesini de kullanırsanız daha iyi olacağına inanıyorum." dedim "...ve ordunun 2 numarasının daha başka hangi konularda aldatıldığını da çok merak ediyorum." dedim, mektubun sonu da böyle bitiyor.

Daha sonrasında, yaklaşık on beş dakika sonrasında, yani onların eline ulaştıktan sonra, yaver aradı, "Paşa üzgünlüğünü ifade ediyorlar." dedi.

Aradan bir süre geçti, Özkasnak emekli oldu. Özkasnak emekli olduğu zaman Sabah gazetesine röportaj veriyor. Röportajda soruyorlar: "Ne yapıyorsun?" "Kitap hazırlıyorum, hatıratımı yazıyorum." diyor. "En önemli karesi nedir?" diye soruyorlar, "Sayın Kaya'nın Genelkurmay'a girişini engelledim, hayatımın en güzel işi odur." diyor. Böyle bir ifade kullanıyor orada, bunu büyük bir hadise olarak sunuyor.

Şimdi, bu iki hadise, Tolon'un başına gelen hadise ve Çevik Bir'in başına gelen hadise, sonradan Çevik Bir veya Tolon çok farklı şeylere karışmış olabilirler, bilemem, ama gördüğüm bu somut şeyin kayıtlara geçmesini istiyorum. Yani alttaki insanlar, illaki paşa olmaları çok şart değil, bu çalışmalarını sürdürüyorlar, hâlen de ben bir şeyin çok kapandığı inancını yaşayamıyorum bu nedenle.

Mesela ikinci şahıs, bu bahsettiğim Hüsnü Dağ zannederim tutuklandı, ama diğerini bilmiyorum ne olduğunu, tutuklanması heveslisi de değilim açıkçası, ben bir hareketin hâlen devam ettiği inancını anlatmak için söylüyorum bunları.

Bir de içimi acıtan başka bir şeyi daha bir satırda geçirmek istiyorum. Balyoz davasında bir sürü arkadaşımızın ismi geçti, öldürülecekler listesinin başında adımın geçirildiğini gördüm ve çok enteresandır, çok içimi acıtıyor bu hadise, bütün timler oluşturulmuş, 4'er kişi, 5'er kişi şeklinde, hepsi teğmen, üsteğmen, yüzbaşı şeklinde, bir tek benimkinde yarbay var. Bu ne manaya çıkıyor, anlamadım.

Çetin Doğan Paşa çok böyle müstehzi bir şekilde yaptığı konuşmalarda çok rahatsız olmuşum. O davaya müdahil oldum, müdahilliğim kabul edildi, ama görüşme fırsatı olmadı, teknik bir sıkıntı var anladığım kadarıyla, ama tek bir şeyi soracaktım, yani neydi bana yapmak istediğiniz? Yani hiçbir şey yoksa...

BAŞKAN – Sanıkla mı görüşmek istediniz, Çetin Doğan'la?

ALAATTİN KAYA – Hayır, ben müdahil oldum...

BAŞKAN – Balyoz davasına müdahil oldunuz...

ALAATTİN KAYA – Oldum, müdahilliğim kabul edildi, beni niçin öldürmek istediniz, altta çünkü onların emrinde olan albayların imzası var.

BAŞKAN – Bunu sormak istediniz...

ALAATTİN KAYA – Evet.

BAŞKAN – Yani böyle bir görüşme talep ettiniz, reddedildi mi?

ALAATTİN KAYA – Hayır, daha mahkeme safahatına girmeden mahkemeyi bitirdiler. Teknik bir hata olarak görüyorum o hadiseyi de, ama içimi acıttığı için de bu Komisyon'da kayıtlara geçsin istiyorum açıkçası.

BAŞKAN – Biz anlamadık konuyu.

ALAATTİN KAYA – Şimdi, ben, Balyoz davasına dilekçe yazdım.

BAŞKAN – Tamam, müdahil oldunuz, kabul edildi, tamam, o safhada...

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Bunu Çetin Doğan'a sormak istediniz, ama...

ALAATTİN KAYA – Hayır, istedim değil, müdahillik talebinin kabul edilmesi ne anlama gelir, o davaya gireceksiniz, hâkim size soracak, siz icabında sanığa bir şeyler soracaksınız, benim niyet ve arzum da sadece buydu.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Biz de onu soruyoruz Sayın Kaya.

ALAATTİN KAYA – Ama daha o safhaya gelmeden dava bitti.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : (10/236)28Şub. Giriş : 17.45

Tarih : 15/10/2012

Grup : Birsen

Sayfa :4

IDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Maalesef, şimdi burada bir yanlışlık oluyor, onu ceza usulü açısından düzeltmemiz lazım, tutanaklara geçtiği için...

BAŞKAN – Bence de bir usul yanlışlığı var.

ALAATTİN KAYA – Ben de geçsin diye söyledim zaten.

IDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Sizin müdahillik talebiniz kabul görmüş, davaya da müdahale talepliğiyle artık kabul edilmişsiniz, dolayısıyla her duruşmayı takip edip, arzu ettiğiniz bir soru varsa, bunu oradaki şüphelilere, sanıklara sorabilme imkânınız var idi. Bunu dilekçeyle veyahut da şifahi olarak mahkeme heyetine ulaştırdığınız hâlde mi...

ALAATTİN KAYA – Hayır, bakın, sizin ifadeniz doğru, ancak şu eksikliği var.

Mahkeme benim müdahilligimi kabul ettikten sonra beni çağırması gerekiyor, davaya ben kendi kendime gidemem ki.

IDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Hayır efendim, sizin müdahale talebinizi kabul ettikten sonra çağırması gibi bir yükümlülüğü yok.

ALAATTİN KAYA – Müdahilligimi kabul ettiği hâlde.

IDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Evet.

Müdahilliginizi kabul ettikten sonra her duruşmayı sizin kendinizin bizzat takip etmesi gerekir, sizi bu şekilde, tanık olsanız sizi davet eder, o şekilde dinler, ama müdahil olarak sizi davet etme gibi bir usulü yoktur...

ALAATTİN KAYA – Valla, avukatlarım böyle söylediler, dediler ki “Bize çağrı gelecek.” belki hatalı biliyorlardı, çok da önem vermiyorum hadiseyi.

IDRİS ŞAHİN (Çankırı) – O zaman avukatlarınızı lütfen değiştirin, yanlış anlaşılmalara mahal vermeyin.

ALAATTİN KAYA – Şundan dolayı da sevindim, inşallah sizin dediğiniz gibidir, çünkü ben bunu bozma gerekçesi olur diye düşünüyordum, benim kafamdaki buydu, çünkü benim söyleyeceklerim belki sanık lehine olacak bir şeydi, onu değerlendirmesi gerekirdi mahkemenin. Artı, sanığın cezasını çok yükseltici şeyler söyleyecektim, mahkeme madem benim bulgularımı değerli buldu, o zaman bunun tartışılması gerekirdi, ben böyle biliyorum. Çok da önemli bulmuyorum.

IDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Alaattin Bey, biz bu açıklamayı neden önemli bulduk? Çünkü Balyoz davası görülmekte olan bir dava, henüz kesinleşmiş bir durum da söz konusu değil, ilk derece mahkemesinin bir kararı var. Bahsettiğiniz hadisede usulü işlemleri mahkeme yerine getirmiş, müdahil olarak size hiçbir davetname gelmeden sizin istediğiniz her duruşmayı takip etme hakkınız ve istediğiniz suali sorma imkânınız var idi.

Bunun zapta geçmesini önemseydiğimiz için araya girdik, yoksa başka bir eksiklik söz konusu değil, size de avukatlarınız tarafından bence eksik bilgi verilmiş.

ALAATTİN KAYA – Olabilir, yalnız şunu da ifade edeyim, takvim bakımından da tam bitim noktasında benim müdahilligim kabul edildi, yani benim öyle duruşmaya filan girme şansım olacak pozisyon da yoktu, hiç de önemli değil, sizin dediğiniz gibiyse, hiç olmazsa bozma gerekçesi olmaz. Ben bir de o tarafından bakıyorum hadiseye, ama çok önemli değil, yani ben buradaki beni acıtan tarafı anlatmak için söylüyorum bunu. Mahkemede ne olmuş, ne bitmiş, çok önemli değil, karşımızda bir gazete sahibinin öldürülmesi için bir tim oluşturuldu ve başına bir albayın getirildiğinden bahsediyorum, beni enterese eden tarafı bu burada, altında da bir imzanın bulunduğu bahsediyorum.

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – O belge var mı?

ALAATTİN KAYA – Var tabii canım, Balyoz davasının belgeleri arasında.

BAŞKAN – Balyoz davası belgelerinden birisinden bahsetti.

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Nerede?

ALAATTİN KAYA – Hayır, bende de var da ben, bugün, sizin Komisyonunuzda olmayacak, ama tekraren gönderebileceğim, Sayın Başkanımın ifadesinden onu anladım ve bu kamuoyunda ve gazetelerde paylaşıldı zaten, var tabii ve benimle beraber bir sürü insan var, ama beni birinci derecede halledilmesi gereken insan olarak görüyor.

Şimdi, bir başka boyutu da basın meselesi. Benim şöyle bir kanaatim var, bunu da çok fazla uzatmadan söylemek istiyorum.

Şimdi, tabii, zaman zaman sualler tevcih ediliyor, niçin sağ basın çok daha fazla işin üzerine gidiyor anlamına gelen. Ben bunu kendi meslektaşlarımdan da duyuyorum.

BAŞKAN – Hangi meselenin üzerine?

ALAATTİN KAYA – Yani bu araştırmalar, efendim, bu yapılan askerî darbelerin haberlerinin veriliş tarzı gibi. Bunu zaman zaman Ertuğrul Özkök'le de paylaşıyoruz, Aydın Doğan'la paylaşıyoruz ve ben onlara şunu söylüyorum, yani “Bu canı yananların meselesi.” Ben canım yanacağı için daha fazla sesimi çıkarttım, çünkü başıma gelecekler benim başıma geliyor, sizin başınıza gelmiyor ve ben şu iddiadayım ve şu inançtayım, şayet Türk basını, merkez medya dediğimiz Türk basını şayet zamanında görevlerini sadece Zaman'ın yaptığının onda 1'i kadar haber vererek yapabilsediydi dürüstlikle, bu darbeler yaşanmazdı, bu olaylar yaşanmazdı. Bu arkadaşlarımız, maalesef sonunu düşünerek mi, düşünmeden mi iş birliği içinde olarak bu noktaya getirdiler meseleleri. Şu anda dahi, bugün dahi yine aynı medya dürüst davranırsa, birçok şey daha çok değişecektir, Türkiye'nin rengi değişecektir. Türkiye'nin karartılması için, maalesef, iş birliği vardır, beraberlikler vardır, bunun da açıkçası ben kayıtlara geçmesini istiyorum.

Bir başka boyutu da işin nedir?

BAŞKAN – Bir şey soracağım, araya girerek soracağım.

Şimdi, “O dönemde hakkımızda 5 tane suç duyurusunda bulunuldu.” dediniz. Bulunuldu değil mi?

ALAATTİN KAYA – Hayır, bana yazdıkları yazıda böyle yazıyor.

BAŞKAN – Zaman gazetesi hakkında, o dönemde, 28 Şubat döneminde, Genelkurmay Başkanlığı imzalı, Çevik Bir imzalı veya başka bir kuvvet komutanı herhangi bir suç duyurusunda bulunuldu mu?

ALAATTİN KAYA – Hayır, yok, işte, bu var diye bildiği Çevik Bir'in bu.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyona : (10/236)28Şub. Giriş : 17.45

Tarih : 15/10/2012

Grup : Birsen

Sayfa : 5

BAŞKAN – Tamam, ben cevap aldım.

Buyurun.

ALAATTİN KAYA – Şimdi, daha başka bir boyut kazandıracam. Medyadan daha fazla şey söylemek istemiyorum, medyanın durumu pek hoş değil.

Siyasetçiler açısından da söylenmesi gereken, bence bildiğim ve önem verdiğim iki husus var, onları da aktarmak istiyorum.

Birincisi, zaman zaman elimize gelen belgeler, bilgiler nedeniyle bazı şeylerde daha faydalı olalım, bazı şeyleri daha öne alalım gayretiyle siyasetle görüşmelerimiz oluyordu. Ben bu görüşmelerin birinde Sayın Gülen'le Sayın Başbakanımız Tansu Çiller beraberken yanlarında buldum. Bu görüşmede Sayın Gülen kendisinde bulunan bazı bilgi, belgeleri kendisine vermek istedi ve dedi ki "Bakın, bazı yanlışlar oluyor, bazı sıkıntılar oluyor, bazı hareketlenmeler var." Bunu daha söylemeye fırsat vermeden Tansu Hanım'ın şu ifadesi oldu Sayın Gülen'e "Lütfen, dengeli olalım Hocam." dedi. Hoca Efendi şaşırıp, yani ne yapacağını şaşırıp ve dosyaları topladı ve çıktı dışarıya. Önemli bir kare olarak kabul ediyorum ben bunu. Bir tanesi de bizzat benim yaşadığım bir hadise.

BAŞKAN – Nerede oldu, Başbakanlık makamında mı?

ALAATTİN KAYA – Başbakanlıkta değil.

BAŞKAN – Nerede oldu?

ALAATTİN KAYA – İzmir'de Yamanlar Koleji'nin ödül töreninde oldu.

BAŞKAN – Siz davet ettiniz onun üzerine mi geldi? Tansu Çiler, Başbakan...

ALAATTİN KAYA – Yetkilisi değilim, ben sadece gazeteci sıfatıyla gitmişim ama Sayın Gülen de oradaydı Sayın Tansu Çiller de oradaydı.

BAŞKAN – Bir önceden randevulaşma değil, bir karşılaşmadan söz ediyorsunuz.

ALAATTİN KAYA – Beraber bir randevulaşma değil ama oraya her ikisi de davetli oldukları için, orada buldukları için. Yani, bu lafın altını çizerek söylüyorum, "Dengeli olalım."

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – Ne dedi Tansu Hanım?

ALAATTİN KAYA – "Dengeli olalım." ifade bu.

Şimdi, Sayın Milletvekilim lütfen söyleyeceklerimi şey yapmasın, rahmetli Erbakan Hocam ile ilgili çok enteresan bir şey söylemek istiyorum, o da şu: Yine o günlerde, yine bu günlerde olduğu gibi memleket sever insanların bize gönderdikleri belgeler, bilgiler oluyordu, kasetler oluyordu. Yani, bugün var da o gün yoktu diye bir şey yok, o gün gün yüzü göremiyordu, hepsi o kadar. Yani o gün de yine ordunun içinde veyahut çeşitli mihraklarda yaşananlar belgelenecek bize gönderiliyordu. Bir kısmı kapalı kapılar ardında birkaç kişiyle paylaşılıyor, bir kısmı yetkililerle paylaşılıyor... Sayın Hocam, rahmetli Hocam ilk şûraya girecek, askerî şûraya girecek, buna askerî kanat çok ehemmiyet veriyor. Benim elimde bulunan ses kaydında geçenler şunlar, diyor ki: "Ya bu adam bize sorarsa, bir vatandaşın atılması için kaç imzaya ihtiyaç var?" orada kararlaştırıyorlar, birisi 5 diyor birisi 10 diyor 46 da karar kılıyorlar, 46 imza deniyor, o başlığı atıyorlar. İkinci sordukları soru, kendi aralarında tartışıyorlar, "İyileştirme adı altında bir kısım askerleri geri aldık diyelim..." diyorlar. Bunun üzerine onda da adet tartışması oluyor ve 6 da karar kılıyorlar. Benzeri 3-5 tane madde ve ciddi korkuları var. Arkasından da "Bu yaptığımız anayasal suçtur, bizi bulsalar yakarlar." diyorlar, bu ifadeler de var. Bir üçüncüsü ise, daha önemlisi, daha şûra olmamış, atılacakların sayısının 76 olduğu geçiyor konuşmalarda, daha şûra yok.

BAŞKAN – Kasetlerde.

ALAATTİN KAYA – Kasetlerde...

BAŞKAN – Bu kasetler bu o esnada Erbakan'ın elinde mi?

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Kim dinliyor bunları?

ALAATTİN KAYA – Vallahi bugün ele geçen belgeleri kim dinlemişse o gün de onlar dinlemişler, ben bilemem...

BAŞKAN – O kasetler size mi ulaştı?

ALLATTİN KAYA – Bana ulaştı, evet. Ben ne yaptım?

BAŞKAN – Siz ne yaptınız?

ALLATTİN KAYA – Ben ne yaptım, önemli olan o zaten, o tarafını anlatmak istiyorum. Ben bunu birisini incitmek amaçlı söylemiyorum ama neticede bu gerçekler.

BAŞKAN – Biz de olaylar netleşsin diye bu soruları soruyoruz.

ALAATTİN KAYA – Bende, derdim o zaten. Ben de bu kaseti Erbakan Hoca'ya götürdüm, Başbakan'dı, daha şûra başlamamış. Oğuzhan Asiltürk Bey ile beraber kendisine izah ettik "Hocam, durum bundan ibarettir, bu insanlar, oradaki bulunan paşalar, bunların haberleri yok, bu alt tarafta kotarılıyor bu hadiseler. O insanların da bundan haberleri yok. Siz sorsanız, bu 46 imzayı görmek istiyorum deseniz 46 imza çıkartamayacaklar. 6 tane iyileştirme adı altında kullandığınız ifadeyi, kim bu 6 kişinin ismi deseniz, size yarım tane adam ismi veremezler." Erbakan Hoca bunu pek dikkate almadı. Oğuzhan çok rahatsız oldu, defaatle ikaz etmesine rağmen olmadı. Çok da enteresan başka bir gelişmesi oldu işin: Hoca birinci gün şûraya gitmedi, ikinci gün gitti. Şûra açıklandı, Hoca'nın bir beyanatu, İzmir'de oluyor bu beyanatu, dedi ki: "Vallahi şûrada çok uğraştım, 150'yi 76'ya düşürdüm." dedi, aynen böyle. Şimdi ben daha fazlasını söylemeyeyim. Aradan bir süre geçti...

BAŞKAN – Varsa söyleyin daha fazlası.

ALLATTİN KAYA – Yok, yani anlayan anlıyor, ben ne yapabilirim ki yani. Çok iyi niyetliliğimizden olabilir, her şey olabilir, bilemem ne oldunun.

Ama bildiğim başka bir şey var. Yine o rahmetli oldu, Necati Çelik, Çalışma Bakanıydı. Bir ziyaret sırasında, görüşme sırasında böyle çok her şeyin iyi gittiği inancım belirten konuşmalar yapıyor, ben de çekingenliklerimi anlatıyorum, diyorum ki: "Arkadaşım bakın; şöyle oluyor, böyle oluyor, şûrada böyle bir sıkıntı var, burada böyle bir sıkıntı var çok iyi

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : (10/236)28Şub. Giriş : 17.45

Tarih : 15/10/2012

Grup : Birsen

Sayfa :6

kontrolde tutulamıyor bazı hadiseler.” gibi laflar ediyorum ve arkasından ben bunu biraz evvelki sizlere aktardığım bölümü anlattım kendisine. Hiçbir şey söylemedi, çekti gitti. Bir saat kadar sonra telefon açtı, “Hocam sizden kaseti istiyor.” dedi. Ben dondum kaldım, yani ben Hoca’ya daha evvelden bu kaseti götürmüşüm, Oğuzhan ile beraber dinlettirmişim, Oğuzhan Bey’e sorabilir, edebilir. Bendeki belgeyi tekrar almak için uğraşılıyor ve ne amaçla kullanılacak ben hâlen bilmiyorum. Ben de orada dedim ki yani “Rüyaların kaseti mi olur kardeşim, ben rüyamda görmüşüm.” dedim kapattım hadiseyi, o günün şartları da onu gerektiriyordu.

Şimdi efendim, siyasiler açısından da böyle pek de sağlıklı olmayan iki tane kötü örnek vermiş oldum ama biz bunları geride bıraktığımız inancını yaşayabilmek için daha dikkatli olmamız gerektiğini hissediyorum ve hâlen ben rahat uyuyamıyorum, yani bu arada da arkadaşlarımla bunu paylaşmak istiyorum. Ben hâlen her şeyin iyi gittiği inancını yaşayamıyorum, çok güzel şeyler oluyor, çok güzel şeyler olacak da, bu inancımı da kaybetmedim ama biz teyakkuzu elden bırakmayalım diye de bu satır başlarıyla bu bölümü bence bitiriyorum, benim söyleyeceklerim bu kadar.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

Sorular için ilk sözü Yaşar Karayel Bey’e veriyorum.

Buyurun.

YAŞAR KARAYEL (Kayseri) – Alaattin Bey hoş geldiniz.

ALLATTİN KAYA – Hoş bulduk.

YAŞAR KARAYEL (Kayseri) – Sayın Kaya, merhum Erbakan’ın Başbakanlığı döneminde Başbakanlıkta verdiği iftar yemeğine siz de katıldınız. Bu yemek, malumlarınız olduğu üzere 28 Şubatın önemli gerekçeleri arasında yer aldı. Bu yemeği bize anlatır mısınız? Bu yemek nasıl düzenlendi? Yemeğe katılan davetliler kimlerdi? Yemeğe katılan sarıklı, cübbeli kişilere esas tepki bunlar yüzünden oldu. Bu kişilerin Diyanet İşleri Başkanlığına davetli listesine eklendiğine dair haberler basında yer aldı. Bu yemek hakkında bildikleriniz, o dönemde yaşadıklarınız, bu işle ilgili, yemek esnasında olup bitenlerle ilgili, yani yemeğin şahidi olarak, 28 Şubatın en önemli gerekçelerinden birisiydi, bu gerekçeleri orada yaşadığınız şeylerle anlatırsanız memnun oluruz.

ALAATTİN KAYA – Doğru. Şöyle efendim, yani o yemekte Diyanet İşleri Başkanımız da vardı, o günkü Diyanet İşleri Başkanımız da vardı. Tabii kimin davetli listesini hazırladığını bilmiyorum ama benim hissettiğim, o gündeki partinin görevlilerinden Hasan Hüseyin Ceylan Bey listeyi hazırlamıştı, tabii yine belli noktalardan zannederim gerekli izinleri almıştır. O bulunan şahısların kanaat önderleri oldukları inancındayım, benim birebir tanıdıklarım da vardı, tanımadıklarım da vardı. Ama orada yapılan konuşmalar, bir iftar yemeği idi. Bugünün çok daha büyük çapta yapılan, devlet ricalinde yapılan yemeklerin belki de minyatürüydü yani. O bir bahaneydi, yoksa o yemeğin içinde böyle sıkıntı yaratacak, efendim, insanların hesaba çekilmesini gerektirecek bir şey yoktu.

YAŞAR KARAYEL (Kayseri) – Yani rejimi tehlikeye sokacak ne vardı?

ALAATTİN KAYA – Hayır, hayır.

Sonra, Sayın merhum Erbakan için devamlı şu konuşuluyor, geçenlerde Sayın Kutan da aynı şeyi söyledi. Kibar bir insan Erbakan Hoca, yani Erbakan Hoca niye tanka çıkmadı? Erbakan Hoca bir çok şeyi, Demirel ile olan ilişkilerinde de dâhil, çok iyi niyetle ve güzel baktığı için bazı şeylerde belki bir rahatsızlık olmuşsa olmuştur, bir kastı olacağı asla mümkün değildir ve şu anda zaten birçokları da “Ya Erdoğan değil de Erbakan olsa daha iyiydi.” diyorlar. Biliyorsunuz, bu insanlar geçmişte Erbakan’a olmadık şeyler söyledi. Erbakan bu konuda suçlanacak bir adam olamaz yani, mümkün değil.

YAŞAR KARAYEL (Kayseri) – Sizin döneminizde, gazete sahipliğiniz döneminde, 28 Şubat döneminde fillî bir baskı oldu mu, gazetenize, yazarlarınıza? Bu noktada, basının üzerine bazı yayın organları çok fazla zarar gördüler, yöneticileri, idarecileri. Sizin böyle bir zarar görmemiş söz konusu oldu mu?

ALLATTİN KAYA – Şimdi efendim, bizim zarar görmemizden ziyade, yani biz hakikaten başladığımız zaman olayların bu kadar vahim olduğunu bilmiyorduk. Ben Zamanı çıkarttığım zaman Evren Paşa Cumhurbaşkanlığıydı ve Evren Paşanın o gün diline doladığı hadise şuydu, diyordu ki: Denizli’nin Kızılcaören köyünde bir Kur’an kursu talebesi dövüldü ve o da oraya ziyarete gidecektik, ziyaretini geri çekti. Biz yayın toplantısında bunu tartışıyorduk “Ya bu kadar da ayıp bir şey yapılırmı, çocuğu niye dövmüşler?” diyorduk, yani biz bu kadar inanmıştık o hadiseye. O günlerde, Tamer Korkmaz isimli gazeteci arkadaşımız, -o gün muhabirdi bugün yazarlık yapıyor, Yeni Şafakta çalışıyor şu anda- onu biz oraya görevlendirdik ve gitti, geldiği zaman böyle bir olayın olmadığını anladık. Türk basını, hep her şeyi tersine çevirmekte mahirdi ve o şekilde bir yöntemle çalışıyordu. Yani, bizim çıktığımız dönemlerde, bizim çalıştığımız dönemlerde, 86 yılından bahsediyorum, biz dahi inanacak kadar insanlar işi organize edebiliyorlardı. Onun için, baskı dediğiniz, askerlerden baskı gelmesi değil, biraz evvel Sayın Gülerce’yi dinledim, sizi muhatap kabul etmiyorlar ki sizin baskınızdan bahsedilsin. Size, askerî okullara alınmaması için genelgeler gönderiyorlar, takdim ettim belgesini. Şimdi, bu genel baskılar içinde bunların özel olarak da bir başka baskı var mı dersiniz, bizim öyle bir baskıyla muhataplığımız söz konusu değil.

BAŞKAN – Evet, açık olarak onu sormak istiyoruz zaten. Yani, gazetenin patronu olarak sizin kendi özel işleriniz hakkında herhangi bir mali soruşturmaya, mali incelemeye veya bir cezai kovuşturmaya, gazeteniz hakkında bir suç duyurusuna veya açılmış bir dava, maddî, manevî tazminat da olabilir.

ALAATTİN KAYA – Çok dikkatli yaşadık, her şeyimize dikkat ettik, ailemize dikkat ettik...

BAŞKAN – 28 Şubat döneminde herhangi bir zarar görmedik diyorsunuz.

ALAATTİN KAYA – Yok, hayır.

BAŞKAN – Tamam, bunu netleştirmek adına sorulmuş bir soruydu, çok teşekkür ediyoruz.

Mehmet Şeker Bey buyurun.

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Teşekkür ederim.

Sayın Kaya hoş geldiniz.

ALAATTİN KAYA – Hoş bulduk.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komasyon : (10/236)28Şub. Giriş : 17.45

Tarih : 15/10/2012

Grup : Birsen

Sayfa : 7

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Şimdi, eski DYP Milletvekili Işlay Saygın ile bir görüşmeden bahsediyorsunuz, tarih 23 Aralık 1997.

ALAATTİN KAYA – Tarih, biraz aklımda tutamam, doğrudur.

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Belki, yani benim de öğrendiğim bir görüşme tarihi diye geçen tarih bu tarih.

Orada, siz giderken hatta dediniz ki biz bu sahibi olduğumuz okulları yöneticileri “Ceketimizi alıp çıkalım, gerekirse verelim.” diye...

ALAATTİN KAYA – Ben değil, okulun sahipleri. Çünkü, hepsi ayrı ayrı şirketler bunların.

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Oysa, siz oraya gittiğinizde karşı taraftan gelen teklif “Parası mukabilinde” alma şeklinde. Böyle bir görüşme oldu diyorsunuz ama o görüşmeden sonra ilginç bir şey, Sayın Gülen’in okullarının hiçbirinin bir kapatılmayla yüz yüze kalmadığı, karşılaşmadığı yani kapatılacak kişiler, para verip de almayı teklif eden kişiler, para almadan vermek isteyen kişilerle ilgili ama hiçbir işlem de yapılmayan bir yapılanma var. Yorumcular da, yani o günkü konuşulanlara tanık olanlar da şöyle diyorlar, tabii bu da komplo teorisi çok bu işlerde.

ALAATTİN KAYA – Yok, ben dinlerim mesele değil...

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Diyorlar ki onlar da: 28 Şubat sürecinde imam hatip liselerinin orta kısımları kapatılırken sizin o toplantıda bu okulların kapanmamasıyla ilgili bir görüşme yaptığınızla ilgili bir talebiniz olduğunu iletiyorlar, başkalarının da fikirleri bunlar.

ALAATTİN KAYA – Şimdi...

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Sonuçta... Ben isterseniz bitireyim, siz hepsine karşılık cevap verin.

Tabii, siz o dönemde askerlerden şikâyet ediyorsunuz ve Balyoz davasında taraf olduğunuzu söylüyorsunuz “Benim hakkımda şunu yaptılar, ben de onun için müdahil olmak istedim.” diyorsunuz. Oysa 28 Şubatta bu ülkenin yaşadığı, demokrasiyi kesintiye uğratan bir süreçti, ister ismine darbe deyin ister postmodern darbe deyin ister başka bir şey deyin ama o gün ki çıkan gazetelerinizdeki yazılardan anladığımız kadarıyla çok da Erbakan Hükümetinin yanlışlar yaptığını, birtakım hatalar yaptığını, arkalarında halk desteği olmadığını ve dolayısıyla artık bırakıp gitme zamanlarının geldiğini yazıyorsunuz, gazetelerinizde bu yazılar var. Hatta, Sayın Gülen’in bir televizyon programında söylediği “Ben bu emaneti götürüyorum, emaneti al, diyerek millet adına bu fedakarlığı yapmalılar.” diyor yani “İktidar çekilmeli” diyor mesajı böyle. “8 yıllık kesintisiz eğitimin imam hatiplere kaynak açısından zararlı olacağını zannetmediğini.” söylüyor Sayın Gülen o günkü konuşmasında. Gazetenin manşetleri de öyle, hatta 28 Şubattan sonraki gazetede Refahyol Hükümeti yıkıldıktan sonra yeni kurulan Hükümeti “Hayırlı olsun” manşetiyle Zaman karşıyor. Şimdi, sıkıntımız şurada: Yani, o günkü askerler iyi askerler, Balyoz davasındaki askerler kötü askerler, bu bence bir çelişki. Büyük sıkıntımız da şurada kaynaklanıyor bizim, gerek 12 Eylülde gerek 12 Martta gerek 1960’ta gerekse 28 Şubatta, 27 Nisanda olması gereken, basının da durması gereken duruşun şu olduğuna inanıyorum: Halkın seçtiği bir iktidar var, oyla geldi. Bir dönem sonra nasıl rahmetli Ecevit yüzde 21 oy aldı, bir sonraki seçimde de yüzde 1 oy aldı, demek ki halk iktidara da getiriyor, iktidardan da indiriyor. Burada toplumun, özellikle medyanın, iktidara karşı yapılacak böyle bir oluşumun içerisinde saffını halktan yana, iktidardan yana tutması gerekirken bunun olmadığını görüyoruz. Bu konuda sizin söyledikleriniz de tabii bana çelişkili geliyor. Yani, Balyoz davasında, Ergenekon davasında, hangi dava olursa olsun siz taraf olmak istiyorsunuz ama 28 Şubatta taraf olmak istemiyorsunuz.

ALAATTİN KAYA – Niye böyle bir yargıya vardınız?

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Sizin söylediklerinizden ve gazetenin manşetinden yola çıkıyorum, gazetenin söylediklerinden yola çıkıyorum.

ALAATTİN KAYA – Hayır efendim... Şimdi, bakın...

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Yani, öyle düşünüyorsunuz demiyorum, siz öyle yaptınız da demiyorum ama sizin o günkü çıkan gazetenizdeki yazılar var.

ALAATTİN KAYA – Bir izin verir misiniz?

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Yani, Erbakan Hoca’nın, Sayın rahmetli Necmettin Erbakan’ın iktidardan gitmesi gerektiğine dair sizin gazetenizde çıkan yazılar var. Yani ben oradan yola çıkıyorum, yoksa siz böyle düşündünüz demek istemiyorum, belki düşünmemişsinizdir ama yazılar böyle olduğu için bunun bir çelişki olduğunu... Siz söylediniz çünkü “Gazetecileri kullandılar, basını kullandılar, bize yanlış bilgi verdiler. İşte, Kenan Evren bir yerde olmamış olayı gündeme getirerek basını kullandı.” dediniz.

ALAATTİN KAYA – Kenan Evren kullanmış da olmayabilir, yani ona da haksızlık yapmayalım.

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Bilemiyorum...

ALAATTİN KAYA – Orada gazetecilerin yaptıkları bir hareketten bahsediyorum, gazetecilerin yanlış yaptıkları hareketten bahsediyorum. Kenan Evren de belki o etki altında... Ben kendi yazı işlerimde bunu tartışırken inanarak bu işe “Vah vah” dediğimi hatırlıyorum. Yani, böyle bir kasıt yok.

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Ben hepsine katılıyorum. Bunlar yapılmış olabilir, yapılmış da, yani biz bunları gördük. 12 Eylülde Kenan Evren’in kapısında sıraya giren gazeteciler vardı, sıraya giren sanayiciler vardı, “Beni Danışma Kuruluna alır mısınız?” diye dilekçe yazanlar vardı, bunları biliyoruz, bunlarla ilgili sıkıntımız yok. Olabilir, insan korkabilir, karşı duramayabilir, çekinebilir, bunlar yaşanabilir, yaşanmasına da itiraz etmiyorum. Ha, dik duranlar da olmuştur duramayanlar da olmuştur, baskıya boyun eğenler de olmuştur eğmeyenler de olmuştur. Sonuçta bunlar yaşandı bu ülkede ama sizin o günkü çıkan gazetede manşetlerden gördüğümüz kadarıyla... Biz davayı yargılamak istemiyoruz, bir araştırma komisyonuyuz, yani 28 Şubatta tutuklular var şu anda, yargılanıyorlar, kimse hakkındaki suç kesinleşmediği müddetçe de bizim açımızdan suçsuzdur, öyle de görüyoruz ama siz diyorsunuz ki bir konuşmanızda “Benim verdiğim dilekçe -müdahil olma dilekçesi veriyorsunuz- ondan dolayı acaba bu bozulur mu, aman bozulmasın.” diyorsunuz. Doğru mu? Yanlış anlamadım.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : (10/236)28Şub. Giriş : 17.45

Tarih : 15/10/2012

Grup : Birsen

Sayfa : 8

ALAATTİN KAYA – Bundan dolayı bozulmasını en azından. Yani, başka şeylerden bozulacaktır belki zaten.

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Yani, bilemiyoruz onu, yüksek yargı karar verecek.

ALAATTİN KAYA – Bu benim dahlim olmasını bozulma meselesine diyorum, yoksa ben adalet yerini bulmasını anlamında bir düşünce sahibi değilim.

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Ben de oradan dönerek diyorum ki: 28 Şubattaki yayınlarınızla bugünkü duruşunuz uymuyor, birbiriyle çelişiyor, bunu neye borçlusunuz; onu söylemek istiyorum.

BAŞKAN – Şimdi -katkı sağlamak anlamında- bir gazetenin belli dönemlerde, belki sahibi olduğunuz belli dönemlerde ama 1986 yılından itibaren bir yayın politikası izliyorsunuz ve bu yayın politikasına periyodik olarak, dönemsel olarak bakıldığı zaman, 80 ihtilalinden sonraki tutumunuz, 28 Şubat dönemindeki tutumunuz veya şimdiki tutumunuz arasındaki farkların, en azından bir farklılık olduğu düşünülüyor. Siz bu dönemde sorumlu olmayabilirsiniz ama yine bir dönem sahibi olan bir medya patronu olarak değerlendirmenizi isteyelim. Yani, ben de soruya, biraz tamamlama anlamında, katkı sağlamak istedim.

ALAATTİN KAYA – Efendim, tabii ki... Şimdi bir kere şeye tashih edelim, 28 Şubata evet, diğerlerine hayır, bu çok yanlış bir şey. Benim Çevik Bir'e gidiş nedenim, zaten Çevik Bir'e akredite denilen dertli olayı aşmak için gidiyorum. Yani, ona ben okullar için gitmiyorum, o gün rast geliyor Hürriyetin manşeti, gündeme geliyor sadece.

BAŞKAN – Alaattin Bey, niye akredite olmak istiyorsunuz askere? Böyle bir gerekeceği... Demokratik bir ülkede normal bir şey mi bu, olsanız ne olur, olmasanız ne olur?

ALAATTİN KAYA – Sayın Başkanım, ben askerlik yaptım, sizden farklı bir tarafım o.

BAŞKAN – Benim en iyi özelliğim herhâlde bu Komisyon'da bu oldu. Askerlik yapmamış birisi olmak, bir kadın olmak belki de benim bu algıları daha zor anlamama da yol açıyor olabilir.

ALAATTİN KAYA – İnanın öyle, inanın öyle. O kadar zevkle yaptım ki bu askerliği, o kadar zevkle yaptım ki, çocuklarıma o kadar tavsiye ettim ki... Şimdi, onun acısı başka bir şey, yani siz Yunan gazetecisini kabul ediyorsunuz da sizin kendi öz be öz memleketinizde yaşayan bir insanı kabul etmiyorsunuz. Biz bu insanları memleketi idare etsinler, memleketi korusunlar, emniyet içinde olalım diye görev veriyoruz.

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – Yanlış anlama, biz idare etsinler diye hiç görev vermedik.

ALAATTİN KAYA – İdareyi de idareciler için söyledim.

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Ülkeyi savunsunlar diye...

ALAATTİN KAYA – Sayın milletvekilim, idareciler için söyledim, askerler için söylemedim onu.

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – Ben oraya söyleyeyim, biz idare etsinler diye hiçbir zaman onları oraya getirmedik.

ALAATTİN KAYA – Değil, değil, kayıtlardan çıkartalım.

BAŞKAN – Güvenlik için...

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – Ben de askerlik yaptım ama hiçbir zaman askerliğimden de hiç bahsetmedim, hayatımın da en zehir zamanı askerlik dönemimdir.

ALAATTİN KAYA – Şimdi, bakın, bu zehirleri düzeltmek bizim görevimiz değil mi? Yoksa biz eziyet çeksin diye mi bu insanları gönderiyoruz oraya, var mı böyle bir derdimiz? Yok. Hepimizin vardı başına gelen yanlış şeyler, olmaz diye bir şey yok ama biz orayı Peygamber ocağı olarak görüyoruz.

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – Biz onu da görmüyoruz.

ALAATTİN KAYA – Hayır, görmüyorsak o zaman bizim işimiz tümünden bitmiş Sayın Vekilim, başka şeyler konuşmamız lazım o zaman.

BAŞKAN – Şimdi, Alaattin Bey, genel olarak soruya...

ALAATTİN KAYA – Peki, ben şimdi şunları cevaplamaya çalışayım.

BAŞKAN – Evet, sorular bağlamında... Zaten soru soracak birazdan Feyzullah Bey.

ALAATTİN KAYA – Tabii ki, 28 Şubatta, benim biraz evvel verdiğim aykırı iki örnek, sadece -ben sonradan Hurşit Tolon Paşa'nın ne yaptığını, Çevik Bir Paşa'nın ne yaptığını bilemem- yaşadığım iki olayın kayıtlara girmesini istediğim için yaptım. Onları kollamak diye bir görevim de yok, sonradan ne yaptıklarını ben bilemem de zaten ama bilinmesini istediğim hadise, alttaki insanların faaliyetlerinin elan devam ettiği inancını yaşmaktayım.

BAŞKAN – "Onların daha önemli aktörler olduğuna inanıyorum." diyorsunuz. Biz bunu anladık, net olarak anladık.

ALAATTİN KAYA – Yoksa 28 Şubatı farklı tutmak diye bir derdim yok.

BAŞKAN – Yok yok, hayır bunu net olarak anladık.

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Yani, o zaman bu adamlar, yani şu anda tutuklu olanlar, o dönemin yöneticileri, komutanları, bu adamların bir suçu yok. Alttakiler yapmış bu işi.

ALAATTİN KAYA – Hayır, bakın, bu da enteresan, bir olaydan bunu nasıl çıkartabilirsiniz? Bu benim yaşadığım bir olay.

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Efendim, bakın, siz söylüyorsunuz.

ALAATTİN KAYA – Ben ondan sonra ne olduğunu bilmiyorum diyorum.

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Benim sorum çok net ve açık, diyorum ki: Siz 28 Şubatta yazılarınızda orduya bir mesafeniz var, yakınsınız.

ALAATTİN KAYA – Onlara sıra gelecek üstadım, ya ben izin verirseniz sırayla geleceğim onlara.

MEHMET ŞEKER (Gaziantep) – Onu söyleyin, lütfen...

ALAATTİN KAYA – Yani, onlara cevapsız bırakacak değilim. Benim sadece netleşmesini istediğim hadise şu: Benim verdiğim ekstrem iki örnek, paşaların bilgisi dışında, üç tane örnek hatta -bir de Hocama vermiş olduğum, Erbakan

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyona : (10/236)28Şub. Giriş : 17.45

Tarih : 15/10/2012

Grup : Birsen

Sayfa :9

Hoca'ya vermiş olduğum kaset bilgisi- bu üç olayda da görüyorum ki altta faaliyetler farklı gidiyor. Generallerden daha farklı gidiyor, generaller bilmeyebiliyorlar olayları. Benim anlatmak istediğim sadece bu vurguydu.

BAŞKAN – Şimdi, şöyle bir şeye girelim, orada somut bir şeye girelim tamamlamak anlamında. Konuşmalarınız içinde geçen bu, hakkınızdaki yedi tane suç duyurusunda bulunulacağına ilişkin duyum üzerine Çevik Bir'le görüşmeye gittiniz.

ALAATTİN KAYA – Hayır, yanlış. O öyle değil.

BAŞKAN – Mektup mu yazdınız?

ALAATTİN KAYA – Biz kapıdan çıkarken “Sana üzüleceğin bir şey söyleyeceğim.” dedi.

BAŞKAN – Bir de mektup yazdınız Çevik Bir'e.

ALAATTİN KAYA – Mektubu ondan sonraki...

BAŞKAN – Pekî, siz bu bilgileri -atlamış olabilirim diye soruyorum- doğru adres olduğunu düşündüğünüzden siz mi aradınız Fatih Çekirge'yi, o mu sizi aradı?

ALAATTİN KAYA – O beni aradı. Özkasnak'la konuşmuş.

BAŞKAN – Sizce Fatih Çekirge'nin o dönemdeki rolü neydi?

ALAATTİN KAYA – Ankara temsilcisiydi.

BAŞKAN – Yani, genellikle burada dinlediğimiz veya görüştüğümüz şeylerde, bu tür konular söz konusu olduğu zaman mutlaka, hani bu bilgilerin alınabileceği yer olarak, adres olarak da kendisi gösteriliyor.

ALAATTİN KAYA – E, doğrudur.

BAŞKAN – Rolü neydi sizce?

ALAATTİN KAYA – Hayır, zaten Özkasnak kendisini aramış da o bana söylüyor. Yani, doğal bir ilişki, onda bir anormallik yok, adam Ankara temsilcisi ama daha başka ne ilişkisi var, ben bilemiyorum.

BAŞKAN – Sizinle yaptıkları konuşmayı, sizinle ayaküstü, yol üstü bir konuşma yapıyorlar ve siz çıktıktan hemen sonra sizi Ertuğrul Özkök, Fatih Çekirge arıyorlar, değil mi?

ALAATTİN KAYA – Evet.

BAŞKAN – Siz aramadınız, onlar aradılar. Yani, onları büyük bir olasılıkla -sizin görüşünüz- komutan aradı ki... Yani, böyle bir tahmin yürütebilir misiniz, olay nasıl olmuştur sizce?

ALAATTİN KAYA – Yani, çok net bir şey bu Sayın Başkan.

BAŞKAN – Yaşadığınız bir örnek hadise olduğu için soruyorum.

ALAATTİN KAYA – Şöyle söyleyeyim, yani Özkasnak gazetecilerle iç içe yaşamıştır. Gazetecilerin görevi de budur zaten, yani gidecek, öğrenecek, edecek, ama iyi niyetlidir ama kötü niyetlidir, daha başka noktalara çekmiştir, o beni enterese etmez. Gazeteci bilgi kaynağı kim olursa olsun uğraşır eder. Özkasnak'ı söylediğini ifade ediyor zaten “Bana Özkasnak söyledi Ağabey, dosyanı aldın mı?” dedi. Biz Özkasnak'la hiç karşılaşmadık o gün.

BAŞKAN – Niye sizi arıyor mesela böyle bir şey için?

ALAATTİN KAYA – Ama işte, yani bu “niye”yi ben esasında çözemediğim için burada gündeme getiriyorum bu hadiseyi. Çevik Bir'e rağmen bu olay oluyor. Çevik Bir'e rağmen bu olay oluyor. Ben de dosyayı alır almaz onu çağırıyorum “Gel, bakalım.” diyorum. Dosya sizin elinizde.

BAŞKAN – Gördüm, okudum.

ALAATTİN KAYA – Evet, tek tek görebileceksiniz.

Şimdi, burada onların birbiriyle olan ilişkileri zaten çok yerde...

BAŞKAN – Ben bölmek anlamında değil de bazı şeyleri anlamak anlamında sordum.

Mehmet Bey, sizin sorularınız tamamlayın, ondan sonra söz vereceğiz.

ALAATTİN KAYA – Şimdi, 28 Şubatta gazetenin politikası, geçmişteki politikası, bugünkü politikası... Mutlaka hatalarımız olur, olmaz diye bir şey yok, herkeste hata var, bizde de olur.

BAŞKAN – Ne mesela?

ALAATTİN KAYA – Olabilir yani. Mesela, Sayın Vekilim şeyden bahsetti, Gülen'in bir konuşmasından bahsetti, biz de onları aktardık. Neydi o konuşma? İşte, ehliyetli olmadıklarını, bırakıp gitmeleri mealine gelen bir konuşma. Bu konuşmayı bir buçuk sene sonra Sayın Gülen büyük bir içtenlikle “Hayatımın ayıbidir.” diye açıkladı. Yani, olayları böyle çok somut, şu olmuş, bu olmuş şeklinde ortaya koymaya gerek yok. Orada Gülen söylediklerinde haksız mıydı? Bana göre haksız değildi, yani orada... Mesela şunu düşünmeye çalışalım: Askerler bir şey yapacaklarsa ben kendilerine çok önemli bir belge, bilgi götürüyorsam, bunu eğer incelemiş olsalardı, o günkü şüra ve ondan sonra olacaklar acaba gerçekleşir miydi? Niye bu tarafına hiç bakmıyoruz?

Ben şuna çok yürekte inanıyorum: Biraz evvel Sayın Vekilim söylediler, nedir mesele? Başarıları, başarısızlıkları, karnesini halk verecek, oy oranı düşecek vesaire. Şayet, 28 Şubat bu müdahaleleri yapmasaydı, o kararlar, alınmış kararlar uygulansaydı, zaten Erbakan Hoca'nın Hükümeti bitecekti, ben bu inançtayım. Mesela, aldığı önlemler açısından çok ilginç duyularım oldu, o gün Nazlı Ilıcak Hoca'nın yanına geldi, sabahleyin uçakta karşılaşıyoruz, söylediği laflar o kadar enteresan laflardı ki. Nazlı Ilıcak'tan mervi söylüyorum bunları. O gün Hocam'la görüşmüş.

BAŞKAN – Ne dedi?

ALAATTİN KAYA – “Efendim, Çarşamba konuşuluyor devamlı, Çarşamba'daki arkadaşların bir kısmı -haber vereceği- çarşafı olarak dolaşmasınlar ve bu haberi de İstanbul Valisi üzerinden söylettireceğim.” diyor.

Şimdi, bakın, Hoca hakikaten çok iyi niyetli bir insan. O o anda bir maslahat düşünmüş olabilir, bunda da biz beis görmeyebiliriz, zamanında bizim de maslahat olarak gördüğümüz bir sürü şey var.

BAŞKAN – Bunu Nazlı Hanım mı anlattı size?

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komasyon : (10/236)28Şub. Giriş : 17.45

Tarih : 15/10/2012

Grup : Birsen

Sayfa : 10

ALAATTİN KAYA – Evet, aynen o anlattı. Daha benzeri şeyler söyledi, bu işlerin önlenmesi noktasında Hoca'nın kafasından geçen projeleri sordum, bana bir şeyler söyledi.

Ben Çevik Bir'in bu işi kolaylaştırdığı inancındayım. Yani, ben hatta daha ileriye gidiyorum, siz Avni Özgürel'i dinleyeceksiniz, Avni Özgürel'e Çevik Bir'le ilgili yazısını sorun mesela, Çevik Bir'le ilgili "Acaba Çevik Bir Refahlı mıdır?" diye bir yazı yazdı Avni Özgürel o tarihte, çünkü bu olay fevkalade Erbakan Hoca'nın lehine dönüşmüştür. Bugünkü iktidarımız, bana göre Çevik Bir'in o yanlış adımlarının eseridir. Her ne kadar herkes bir şey söylüyor ama o gün asker yerinde durmasını becerebilseydi bunlar olmazdı, bu noktaya gelinemezdi. Herkes görevini yaptı, Allah da yardım etti, olay böyle.

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – Ben sadece oraya belge olarak yazılması için...

BAŞKAN – Feyzullah Bey...

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – Hayır, sorumdan önce şunu söyleyeceğim: Bugünkü hareket, bugünü meydana getiren insanların o dönemlerde ve daha sonra bu toplumla çok iyi kaynaşmayı ve onlarla birlikte olmayı becermelerinin neticesidir, Çevik Bir'in marifeti değildir. Ben oraya düşsün diye söylüyorum.

ALAATTİN KAYA – Hayır, bakın, değerlendirme böyle... Böyle şimdi demiyorum, bugünkü insanların kaynaşması... O kaynaşmanın içinde ben de varım beni sokağa atma bir kere.

İDRİS ŞAHİN (Çankırı) – Bu gelişmeler Çevik Bir'i kahrman yapacak, biraz dikkatli...

ALAATTİN KAYA – Hayır, öyle değil. Yani o günkü...

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – Sorularına geçebilir miyim?

BAŞKAN – Şimdi, bir saniye...

Mehmet Bey, sorularınızı tamamladınız zannediyorum.

Ben şimdi Sayın Kıyıklı'ya söz veriyorum.

Buyurun Feyzullah Bey.

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – Şimdi, ben önce şunu söyleyeyim, soracağım soru: 28 Şubat, bu darbe, bu zalim darbe niçin yapıldı, Türkiye'de neleri düzenlemek için yapıldı?

ALAATTİN KAYA – Şimdi, bir kere Erbakan Hoca'nın aldığı oy onları şaşırttı. Bu milletin öz isteğiydi, yani Hoca'nın almış olduğu oy milletin bir teveccühüydü ama asla hazmedemediler böyle bir iktidarı, Refahlı iktidarı kabul edemediler. Mesela ilk planda -ben çok iyi hatırlıyorum o günleri- Mesut Yılmaz'la, biz de dâhil, uğraştık ki beraber olsunlar diye. Mesut Yılmaz'a askerler baskı yaptılar, vazgeçti. Tansu Hanım cesaret gösterdi, beraber oldular ama o beraberliğin sonunun nasıl bittiğini hepimiz gördük, hep askerini baskısıyla oldu. Yani 28 Şubatın esas nedeni, Erbakan Hoca fikriyatının ayakta kalmamasının meselesidir ve yılların özlemine duyan millet de onlara oy vermiştir, hâlen oy verdiği gibi. Milletin ters düşen insanların hayat hikâyesi o, 28 Şubat bu.

BAŞKAN – Evet.

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – Peki, şimdi, sorularına geçeceğim.

Şimdi, Sayın Alaattin Bey, ben, on sekiz yıl kadar avukatlık yaptım, orada da milleti çok dinledim. Şu, iki- üç aydır da, iki buçuk aydır da 28 Şubatla ilgili arkadaşlarımızın tensip ettiği insanları dinliyoruz. Ne yazık ki insanlar hakkındaki o günkü düşüncelerim, bugün de, çok elit insanları dinlediğim hâlde hiç değişmedi. Onu, özel bir sohbetinde inşallah bulunursak ben size de anlatırım. Ha üzülmiyorum da buna, beklediğim bir olay, kıs aleyhi'l-bevâki.

Şimdi, "28 Şubat niçin yapıldı?" dedim, buna cevap alamadım.

ALAATTİN KAYA – Bu cevap değil mi?

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – Bu cevap değil, evet. Çünkü daha önceki anlattıklarınızın bunun cevap olmadığını gösteriyor. Şimdi size başka bir soru soracağım: Siz, bu paşalarla ve bu insanlarla görüştünüz sözde akredite olayını çözmek için vesaire ama çözemediğinizi söylediniz. Bunların içinde Çevik Bir var, Tolon Paşa var ve diğerleri var, Demirel var, şimdi Demirel'in kendi ifadesi. Bu olaylardan sonra sizin gazetenizde ve sizin gazetenizin yapısında değişiklikler oldu, mesela... Bu arada siz, Sayın Fethullah Gülen Hoca'mızla birlikte Papa'yla görüştünüz, daha sonra Rum Patriği'yle görüşme yapıldı ve Rum Patriği'yle görüşme yapmak için de "Mili Güvenlik Kuruluna da bilgi verilmesi gerekir, önemlidir." diye, bunda da siz görevlendirilmiştiniz o zaman. Sonra, gazetede ve televizyonlarda Hoca Efendi'nin bazı açıklamalarına özellikle yer verildi, çünkü o sıralarda başörtüsü, imam hatip okulları, Kur'an kursları, tarikatlar, tarikat yemekleri, İran'daki şeriatın Türkiye'ye nasıl geleceği vesaire vesaire çokça böyle bütün gazetelerde ve tabii askerde de, bu endişeler demeyeyim de, belki kesin bilgileri vardı -kimden alıyorlardı bilmiyorum, ben de o olayların içinde olduğum hâlde böyle bir şeyleri hiç hissetmedim, demek ki bu da bizim hissizliğimizden- ama gazete yazılarıyla, Sayın Hocam da bizzat kendisi mesela şunu söylemek zorunda kaldı: "Efendim, ben, hiçbir imam hatip okulu yaptırma derneğinde bulunmadım ve hiçbir imam hatip okulunun yaptırılması için de para toplamadım. Erbakan'la ben hiç görüşmedim, görüşme ihtiyacını da hissetmiyorum. Efendim, dinini, insanlar imam hatip okullarının dışında başka okullarda da çok rahat öğrenebilir, başörtüsü -ki söylediği doğrudur- furdur, yani İslam'a giriş şartlarından değildir. Okullarımızı hemen devredebiliriz."

Acaba diyorum, sizin Çevik Bir ve diğerleriyle ve Sayın Demirel'le görüştüğünüzde bu konularda size ve Hocama böyle bir baskı yapıldı da onun için mi bu açıklamaları söylemek zorunda kaldınız, kaldı gazete ve televizyonda, gazetenizde de bu yayınlandı. Zannediyorum, Akman yapmıştı değil mi o söyleyişi herhâlde?

ALAATTİN KAYA – Evet.

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – Yani birdenbire... Bizim orada bir söz vardır: "Bayram değil, seyran değil, eniştem beni niye öptü?" diye. Ben hakikaten o anda bütün bunlara niye ihtiyaç hissettiniz gazete olarak, yayın şeyi olarak? Acaba bu görüşmelerinizin orada böyle bir direktmesi de var mıydı? Evet veya hayır...

ALAATTİN KAYA – Yoo...Hiç öyle evet-hayırlık bir şey sormadınız, üstelik bayağı da yarım cümleciklerle de yanlış şeyler söylediniz, çok özür dilerim.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komisyon : (10/236)28Şub. Giriş : 17.45

Tarih : 15/10/2012

Grup : Birsen

Sayfa : 11

Şimdi, bir kere ben, Hoca Efendi'nin avukatı filan değilim, böyle bir pozisyonum da yok ama...

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – Hayır, siz, askerlerle görüştüğünüz için...

ALAATTİN KAYA – Ben takip ediyorum, tabii mesleğim itibarıyla takip ediyorum, bu memleketin vatandaşı olarak takip ediyorum.

Olay şu: Bir kere 28 Şubatı doğuran günlerde, Ecevit İktidarı da dâhil olmak kaydıyla, okullarla aşırı derecede uğraşılıyordu. O acıları hissetmemiş olmanızdan sizin de kendinize bir hane açmanız gerekir.

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – İmam hatip okullarıyla mı?

BAŞKAN – Yok.

ALAATTİN KAYA – Hayır, mevcut Gülen okullarından bahsediyorum. O acıları hissetmiş olmalıydınız, ben öyle ifade ediyorum. Her Allah'ın günü okullara baskın yapılıyordu, her Allah'ın günü, ta, bu, 28 Şubata kadar devam etti, Hoca zaten ondan dolayı devretmek lüzumunu hissetti. Bunun altından “mana çıkartmak”, bunun altından efendim “anlaşma yapmış olmak” çıkartmak, bunlar, yakışıklı şeyler değil, hoş şeyler değil.

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – Hayır, ben, soruyorum.

ALAATTİN KAYA – Ben de anlatıyorum size, ben de anlatıyorum, Şimdi, kalkıp da... Bu okulları yapan zaten millet. Hatırlamaya çalışın siz, “Okulları devredeceğim.” dediği gün, o gün Demirel'e bir ödül veriliyor Çırağan'da veya oradaki otellerden birisinde. Nazlı Ilıcak'la Sayın Demirel küsler, baba-kızlardı ama küslerdi, birbirlerine küsmüşlerdi. Nazlı Ilıcak çıktı, Demirel önde oturuyor, bir konuşma yapıyor: “ Sayın Demirel, sizin Cumhurbaşkanlığınızda bu insanlar okulları devrediyorsa, siz haksızlık yapıyorsunuz demektir.” ifade bu, içinden geleni söyledi, arkasından dayanamadı kalktı, dedi ki Hoca Efendi'ye: “Hoca Efendi, Hoca Efendi sen kimin malını kime devrediyorsun ya bu mal senin değil ki?” Şimdi, olaya objektif bakıldığı zaman bu milletin parasıyla yapılmış okullar...

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – Benim sorum oraya değil.

ALAATTİN KAYA – Ben de istediğim tarafını söyleyeceğim, müsaade ederseniz, ben de size içimdekini anlatacağım ve ben, sizin bu acılar çekildiği zaman ne hissettiklerinizi çok merak ediyorum şimdi ve bu buzlaşma...

BAŞKAN – Bu soruları ve merakları mümkünse toplantının bittiği bir ortamda, birlikte bir ortamda...

ALAATTİN KAYA – Ama, yemek ikram etse dese ki mesela, “Yemekten sonra konuşalım.” neyse ama burada sorunca cevaplamak mecburiyetindeyim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Tabii, tabii ki Sayın Kaya. Soruları cevaplandırırken diyorum ki: “Ben de sizin şu durumlarınızı merak ediyorum.” dolayısıyla herhangi bir tartışmalı polemige girmeden...

ALAATTİN KAYA – Peki, peki daha özel şeye bırakalım onları o zaman.

BAŞKAN – Yani hayır sorulara cevap verirken...

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – Benim soruma, burada, cevap evet veya hayır şeklinde...

BAŞKAN – ...yorum da yapabilir, yalnız o anlamda değil, illa evet veya hayır anlamında sınırlandırmayalım ama...

ALAATTİN KAYA – Şimdi, ben, içimi döktüm zaten gerisi çok fazla önemli değil.

BAŞKAN – ...karşılıklı başka bir zeminde, başka bir yerde görüşürsünüz inşallah.

ALAATTİN KAYA – Şimdi, Sayın Başkan, gayet tabii ki her zaman arzu ederim -benim Sayın Başkanım ile uzun yıllara dayanan bir dostluğum da var üstelik- Biz tadını çıkartacağımız günler yaşıyoruz, ülke olarak da öyle. Onun için bazı şeyleri çok daha farklı hâlde değerlendirmek mecburiyetinde olduğumuza inanıyorum her açıdan bunu söylüyorum, her açıdan.

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – Yani “Böyle bir zorlama oldu mu?” diye soruyorum.

ALAATTİN KAYA – Hayır, olmadı, bunu askerlere bakışımızla da, birbirimize bakışımızla da, kendi kendimize bakışımızla da, imam hatibe bakışımızla da, Gülen'in okullarına bakışımızla da, her şeyde ayrı, yeni bir sayfa açmanın heyecanını yaşayalım, ben bu kadarını söyleyeyim bu hususta.

28 Şubatta farklı olduğu lafına katılmıyorum. Tabii ki bu insanlar sırtlarında yumurta taşıyorlar, kolay değil bu işi yapmak, kolay değil. Biraz evvel siz izlediniz benim söylediğimi zannederim, Hoca Efendi, Erbakan Hoca'yla yapmış olduğu atıftan dolayı “Bir buçuk sene sonra hayatımın ayıbı” dedi, diyorum. Yani bundan daha iyi, daha ileri seviyede bir özür dilenmez.

Bir şey daha söylememe izin verin Sayın Başkan, onu da çok önemli buluyorum. Rahmetli Özal defnediliyor, İstanbul'da mezarın başındayız. Bütün siyasiler oradalar, hepsi Hoca Efendi'ye taziyede bulunuyorlar, işte karşılıklı taziyeleşiliyor. Erbakan Hoca ileriden geliyor, Hoca Efendi, bana, Erbakan Hoca'ya karşı daha saygılı olmam için ikazda bulunuyor, Erbakan Hoca çekti, gitti. Hoca Efendi bir sene çok içine attı bu olayı. Daha sonra ben bunu Erbakan Hoca'ya izah ettiğim zaman “Ben gerçekten tanıımıyordum, ayıp etmişsiniz, olmaz böyle bir şey.” dedi ve ben, bunu, Gülen Hoca'ya aktardığım zaman o gün “mutlu olduğunu” ifade etti. Yani insanların birbirlerini kırmaları mümkün, yanlış yapmaları mümkün sizin net ifadelerle “Benim onunla konuşmaya ihtiyacım yok.” filan da hayatta söylememiştir, söylemesini gerektirecek bir olay da olmamıştır.

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – Öyle değil. Konuşmadım, gerek de duymadım.

ALAATTİN KAYA – Ben bizzat oturup aynı konferansı, Erbakan Hoca'nın konferansını yan yana dinlediğimizi hatırlıyorum Sayın Başkan, yapmayın, gözünüzü seveyim, yapmayın. Evet...

BAŞKAN – Sayın Kaya, Komisyonumuzun da...

Var mı sorularınız?

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – Yalnız oraya ben bir şey söyleyeyim: Ben, kendi... Siz böyle düşünüyorsunuz değil, “Böyle bir zorlama yapıldı mı?” diye sordum.

ALAATTİN KAYA – Hayır, yok.

T B M M

Tutanak Hizmetleri Başkanlığı

Komasyon : (10/236)28Şub. Giriş : 17.45

Tarih : 15/10/2012

Grup : Birsen

Sayfa :12

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – Peki,o kadar, başka bir şey istemedim.

ALAATTİN KAYA – Yok.

Biz teslim olmaya hazırдық, okulları verip kurtulacaktık. Ve alamayışlarının nedeni: Sürecin daralmış olması ve sonra hakikaten okulları pratikte almak da mümkün değil, buralar anonim şirket. Sizler hukukçusunuz, olayı biliyorsunuz.

BAŞKAN – Evet.

ALAATTİN KAYA – Kim kimin malını nasıl alıyor? Bugün, aynı şey dersaneler için söz konusu. Yani, nasıl olacak benim bir türlü aklım ermiyor.

BAŞKAN – Neyse, o ayrı bir... Başka bir tartışma konusu, başka bir...

ALAATTİN KAYA – Neyse, ben de biraz da bir... Yani bir şey söyleyebilecek olduğumu ifade etmek için söylüyorum sadece.

BAŞKAN – Başka bir zeminde devam edebilir bu tartışmalar.

ALAATTİN KAYA – Evet.

BAŞKAN – Öncelikle...

YAŞAR KARAYEL (Kayseri) – Bir şey söyleyebilir miyim?

BAŞKAN – Ne olursunuz çok kısa...

YAŞAR KARAYEL (Kayseri) – Sayın Kaya, şimdi, bu 28 Şubat döneminde şöyle bir konsept vardı: Bir 28 Şubatı destekleyenler bir de 28 Şubattan zarar görenler. Bu zarar görenlerin içerisinde daha çok dinî duyguları önde olanlar ve bu konuyla ilgili dinî duyarlılıklı yayınlar yapanlar. Bunun içerisinde Akit gazetesi ve Yeni Şafak gazetesi bizatihi zarar gören basın organları oldu ama yani, bu arada aynı kategori içerisinde askerlerin değerlendirdiği veya 28 Şubatta yapanların değerlendirdiği kategori içinde Zaman gazetesi de vardı ama Zaman gazetesi söylediğinize göre bunlardan fazla bir zarar görmedi. Bunu neye bağlıyorsunuz? Sizin bu uzlaşmacı ve hoşgörülü tavrınıza mı bağlıyorsunuz yoksa askerlerin bir şekilde koruduğu kanaatine mi sahipsiniz?

ALAATTİN KAYA – Sayın Vekilim, bu değerlendirmenize katılmıyorum, şöyle ki: Akit gazetesi, hatta Yeni Şafak'a baskınlar yapıldı biliyorsunuz, Zaman gazetesi üslubundan filan da dolayı değil, yani belki bu adamların gücü yettiği kadarıyla yaptılar ne yaptılarsa, onlar için de aynı şey söz konusu ve ne gariptir ki ben Çevik Bir'le yaptığım konuşmada da söylemiştim, yani Akit gazetesi onlar için birinci derecede problemse Abdurrahman Dilipak bütün toplantılarına katılmıştır Genelkurmayın. Siz nasıl açıklarsınız bunu? Yani yok böyle bir şey. Kimin ne yaptığı hakkında çok net şeyler söyleyemiyoruz.

BAŞKAN – Bizim bir açıklama durumumuz yok.

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – Abdurrahman Bey burada onları anlattı biliyoruz evet.

BAŞKAN – Anlattı evet.

ALAATTİN KAYA – Hayır, katıldığını söylemedi mi, ret mi etti katıldığını?

FEYZULLAH KIYIKLIK (İstanbul) – Hayır, söyledi.

BAŞKAN – Niye katıldığını söyledi.

ALAATTİN KAYA – Ee bitti efendim, yani ben de aynı şeyi söylüyorum. Abdurrahman Dilipak tabii ki bir şey söyleyecektir. Ben şunu izah ediyorum, onun katılmasının kötü olduğu anlamında vesaire... Ben katılmak istediğim bir şeye onun katılmasını men edecek bir pozisyonda değilim ki, sadece Sayın Vekilin ayrımını dikkate alıyorum. Bugün açısından da böyle yani bugün de günümüzde birçok insan farklı muamelelere tabii tutulabiliyor ama onlar okullara yoğunlaşmışlardı, gazeteyi fazla dikkate almıyordu, gazete zaten bir şey de yapamıyordu açıkçası onlar açısından, yapacak bir şeyi yoktu. Siz akredite olmamışsınız, siz ancak ajans haberlerinde yapabiliyorsunuz yapacaklarınızı. Bugünkü kadar da mahir kaynaklarımız yoktu yani, belki bugün de üç tane, beş tane bir şey yapabildik ama zordu yani elimize geçse de yaparmıydık onu da bilemiyorum açıkçası, yani kolay değildi öyle.

YAŞAR KARAYEL (Kayseri) – Teşekkür ederiz.

BAŞKAN – Aslında dediğim gibi arkadaşların sormak istedikleri sorular var ama biz zaman itibarıyla...

ALAATTİN KAYA – Yazılı da olur efendim.

BAŞKAN – Toplantıya yazılı olarak devam edebiliriz.

ALAATTİN KAYA – Derhâl,derhâl.

BAŞKAN – Katılımınız, katkılarınız, değerlendirmeleriniz ve verdiğiniz tüm cevaplar için çok teşekkür ediyoruz. İyi çalışmalar diliyorum.

ALAATTİN KAYA – Ben de çok teşekkür ediyorum.

Kapanma Saati:13.15